

16:6-14 Failure

1. Radak to Shoftim 16:19

ותישנהו - וכן עשתה בכל הפעמים שאסרה אותו היתה מישנתו תחלה כדי שלא יבעט באסרה אותו...

"And she put him to sleep" – And so she did each time, putting him to sleep first each time she bound him, lest he kick when she tied him...

2. Radak to Shoftim 16:5

והדברים האלה אשר עשתה לו לדעת כחו לא היו ביום אחד אלא היתה שואלת ממנו יום אחד ואחר יומים היתה עוד חוקרת אותו ומציקה אותו בדבריה...

And these things she did to him, to test his strength, were not on a single day. Rather, she asked him one day, and after a couple of days she inquired again, and she tortured him with her words...

3. Abarbanel to Shoftim 16:6

והנראה בפשט הכתובים שהיא בקשה זה מאתו כדרך הנשים מתרפקות על דודיהן, ועם הראות אהבה שאלה ממנו שיגיד לה כחו הגדול להראות לה אהבה עצומה, כי היה מדרך האוהבים לגלות סודותיהם לאשר יאהבו. לא שתאמר שהיתה שואלת זה ממנו לתכלית שיאסר ביד פלשתים. והוא, כמצחק באשתו, אמר לה אם יאסרוני בשבעה יתרים לחים וחליתי והייתי כאחד האדם:

What appears, in the simple read of the text, is that she asked him this in the manner of women who bond with their beloved. With displays of love, she asked him to tell her [the source of] his great strength, to show her great love, for it is the way of lovers to reveal their secrets to those they love. It wasn't that she asked him this for the [explicit] purpose of binding him in the hands of the Philistines. And he, like one joking with his wife, told her, "If they bind me with seven moist cords, I will be weakened and I will be like any other man."

16:15-21 Self-defeated

4. Malbim to Shoftim 16:18

זה ראתה במה שהגיד לה עתה שתי השאלות (א) במה כחו גדול (ב) במה יאסר, שאם היה רוצה לשקר היה מגיד רק במה כחו גדול, שבוה אף אם תגלח אותו ויהיה כחו גדול גם אחר הגלוח, לא היה שקרן, כי יצוייר שכחו גדול ע"י הנזירות, ולא יוסר הכח ע"י הגלוח, אחר שלא התגלח מדעתו ולא הלל נזירותו ברצון

She saw this from the way he answered both questions: 1) What was the source of his great strength, and 2) How could he be bound. If he wanted to lie, he would only tell her the source of his great strength. Then, even if she would shave him [and this was not truly the source of his strength] and he would remain strong after shaving, he would not be [shown to be] a liar, for perhaps his strength was great due to *nezirut* but his strength would not be removed by shaving, since the shave was not a product of his will and he had not willingly desecrated his *nezirut*.

5. Talmud, Sotah 9b

מנא ידעה? א"ר חנין א"ר ניכרין דברי אמת. אביי אמר ידעה בו באותו צדיק דלא מפיק שם שמים לבטלה, כיון דאמר "נזיר אלקים אני," אמרה השתא ודאי קושטא קאמר.

How did she know? Rabbi Chanin cited Rav: Truth is visible. Abbaye said: She knew that this righteous person would not produce Gd's Name for naught, so when he said, "I am a *nazir* of Gd," she said, "Now he is certainly telling the truth."

6. Metzudat David to Shoftim 16:18

כי נכרין דברי אמת על כי ראתה אותו נוהג נזירות:

For words of truth are visible, since she saw him acting as a *nazir*.

7. Melachim II 25:7

וְאֵת בְּנֵי צְדָקָהּוּ שְׁחָטוּ לְעֵינָיו וְאֵת עֵינָיו צְדָקָהּוּ עָנַר וַיֹּאסְרֵהוּ בְּחֻשְׁמִים וַיְבֹאֵהוּ בְּכַל:

8. Mishnah Sotah 1:8

שמשון הלך אחר עיניו, לפיכך נקרו פלשתים את עיניו...

Shimshon followed his eyes, and therefore the Philistines pierced his eyes...

9. Prof. Yehudah Elitzur, Daat Mikra to Shoftim 16:21

מלאכה קשה ובזויה בימים ההם, שהיו מטילים על עבדים פחותים ושבויים, ככתוב "עד בכור השפחה אשר אחר הרחיים"...

This was hard and degraded work in those days, and they put it upon slaves and lowly people and captives, as is written, "To the firstborn of the female slave, behind the mill"...

10. Radak to Shoftim 16:21

נראה כי מנהג הארצות ההם בזמן ההוא להיות ריחים בבית האסורים להיות מתפרנסים מהטחינה האסורים שהיו בנחשתים ואין להם מלאכה אחרת להתפרנס שם אלא בטחינה בריחים

It appears that the local custom in those days was to keep the mill in the prison, to be supported by the grinding of the prisoners. They were chained, and they could not do any other work to be supported there, other than grinding with the mill.

11. Prof. Yechezkel Kauffmann, Shoftim, pg. 243

אנו רואים כאן חומר מגי מחליף את מהותו, אידיאה מגית לובשת דמות של אידיאה דתית... ליד הסימן המגי אנו מוצאים את תרגומו הישראלי. מיד אחרי "ויסר כחו עליו" נאמר "כי ד' סר מעליו."

We see here magical substance changing its nature, a magical idea clothed in the form of a religious idea... Beside the magical sign we find its Israelite translation. Immediately after "And his strength left him" it says, "that Gd had left him."

12. Radak to Shoftim 16:20

והלא הגיד לה כל לבו, ודעתו היה כאשר יגלה יסור כחו ממנו...? אלא ששכח בשנתו מה שאמר לה... או פ' "והוא לא ידע" ידע שסר ממנו כחו אבל לא ידע כי ד' סר מעליו כי חשב שאף על פי שסר ממנו כחו שיעזרהו הא-ל בפעם הזאת שלא יפול ביד פלשתים:

Had he not told her his entire heart, knowing that when he would shave his strength would leave him...? But he forgot in his sleep that which he had told her... Or the meaning of "And he did not know" is that he knew that his strength had left him, but he did not know that Gd had left him, for he thought that even though his strength had left him, Gd would help him this time lest he fall into the hands of the Philistines.

16:22-31 Shimshon's End

13. Malbim to Shoftim 16:22

אמר בפעל הכבד על שצמחו במהירות שלא כדרך הרגיל, שאל"כ יקשה איך לא נזהרו פלשתים לגלחו מפקידה לפקידה בידעם שכחו תלוי בשערותיו

It said this with a strong verb, because it grew unusually quickly. Otherwise we would be troubled: How were the Philistines not careful to shave him from time to time, knowing his strength depended on his hair?

14. Abarbanel to Shoftim 16:22

ואין ראוי שנחשוב שהיה כח שמשון בשערות ראשו בדרך טבעי, ושלכן סר בסורם ושב כחו בהחזרתם לצמוח, אבל היה כחו דבר נסיי בעוד שישמור נזירותו...

It would be inappropriate to think that Shimshon's strength was in the hair of his head, naturally, and that therefore it left when the hair left, and his strength returned when it started to grow again. But his strength was miraculous, when he kept his *nezirut*.

15. Prof. Yehuda Elitzur, Daat Mikra to Shoftim 16:25, 16:26

שמשון נענה להם בשמחה וברצון, שעת כושר היתה לו זו... ונראה שמשון היה מכיר את הבית עוד מלפני כן.

Shimshon went along with it with joy and desire; this was an opportunity for him... And it appears that Shimshon knew the building from before this.